

Utilitate

Nicu Hăloiu

Utilitate

Uneori, mai vin imagini către noi,
când ne iese vremea în întâmpinare,
ne ține timpul ca-ntr-o închisoare
ca să ne zidească în amintiri apoi!

Doar vreun olar, cuprins de frenezie,
va pune pe-a sa roată un morman de lut
începând să facă un ulcior, tăcut,
modelând încet, cu multă fantezie!

Iar când vine toamna și fructele-s în pârg,
va ieși să vândă străchini și ulcioare,
să ia un ban pe ele, sau ceva mâncare
dincolo de dealuri, departe, într-un târg!

Ne schimbă timpul într-un morman de oase,
ce vor deveni doar pulbere de lut,
din care-apoi olarul, va face-ncet, tăcut,
străchini și ulcioare ce-mpodobi-vor case!

Fiece vas de lut e-o tainică poveste,
a celui ce-a trăit aieva, pe pământ,
pe care timpul l-a-nchis într-un mormânt,
imagine de-apoi, din care-atât mai este!

Și aceasta este, a noastră amintire,
un vas frumos de lut, frumos împodobit,
le fie de folos celor ce n-au murit,
ne fie nouă-n moarte, aleasă pomenire!

....

Ce-a mai rămas din mine, decât acest ulcior,
făcut pe roata lumii, de-un priceput olar?
și-acum, că sunt ulcior, n-am murit zadar,
că am trăit o viață și nu mi-a fost ușor,

M-a încrustat olarul, m-a-mpodobit frumos,
acum, țin rece vinul ce-l bea drumețul trist,
deși n-am fost în viață ursuz și egoist,
eu lumii după moarte, îi sunt mai de folos!

(Aleasă pomenire, maestre Khaiam!)